

Direcció, administració, publicitat i vendes:

Octubre Centre de Cultura Contemporània.
Carrer de Sant Ferran, 12. 46001 València.
Telèfon: 963 535 100. Fax: 963 155 165.

Redacció de Barcelona: Rambla de Catalunya, 121,
1-2, esc. esquerra. 08008-Barcelona.
Telèfon: 932 384 262. Fax: 932 384 263.

Redacció de Palma: Carrer de l'Almudaina, 8 entresòl-
dreta. 07001-Palma.
Telèfon i Fax: 971 720 763.

Web:

http://www.eltemps.cat

Correu electrònic: eltemps@eltemps.net

Subscripcions: 902 131 025.

subscriptions@eltemps.net

Edita: Edicions del País Valencià, SA.

Editor: Eliseu Climent.

Director general: Vicent Sanchis.

Director de continguts: Àlex Milian.

Coordinadora: Sumpsi Palau.

Redacció de València: Víctor Maceda i Violeta Tena.

Redacció de Barcelona: Gemma Aguilera i Lluís Bonada.

Redacció de Palma: Miquel Payeras.

Producció: Ana Vanesa Prieto (*maquetació i gràfics*).

Rubriques: Francesc-Marc Àlvaro, Sebastià Alzamora, Oriol Amat, Joan-Anton Benach, Xavier Bru de Sala, Toni Canyís, Muriel Casals, Agustí Colomines, Salvador Cot, Martí Domínguez, Jaume Fàbrega, Llibert Ferri, Josep Gifreu, Àlex Gorina, Manuel S. Jardí, Alfons Llorenç, Glòria Marcos, Ricard Mas, Andreu Mas-Colell, Joan F. Mira, Joan Nebot, Roger Palà, Marta Pessarrodona, Josep Ramoneda, Jordi Riba, Ferran Sàez Mateu, Josep Maria Terricabras, Ramon Tremosa, Vicenç Villatoro, Xavier Vinader.

Corresponsals: Pau Bori (*Belgrad*), Natàlia Boronot (*Moscú*), Erena Calvo (*Rabat*), Macià Claramunt (*Castelló*), Raquel Correa (*Brussel·les*), Míriam Díez (*Roma*), Joan Lluís Ferrer (*Eivissa*), Carla Fibla (*Amman*), Ricard González (*Washington*), Victòria Jiménez (*Londres*), Juli Martí (*París*), Federico Rivas (*Buenos Aires*), A. V. Santamaria (*Alacant*), Gemma C. Serra (*Berlín*), Maria Josep Siscar (*Ciutat de Mèxic*), Miquel Toran (*Pequín*).

Col·laboradors: Albert Aguilera, Laura de Andrés, Violeta Camarasa, Alexandre Carbó, Roser Carol, Borja Català, Antoni Castel, Alfons Cervera, Eliseu T. Climent, Joan Colomer, Joan Corbera, Oriol Cortacans, Martí Crespo, Miquel Àngel Díaz, Daniel Díez Esculies, Júlia Esbert, Enric Faura, Laia Fernández, Carles Gàmez, David Garrido, Roser Gasol, Salva Giménez, Dani Gómez (*País Basc*), Andreu Gomila, Gani Jakupí, Josep Enric Llebot, Roger Mateos, Rossanna Melià, Joan M. Oleaque, Roger Padrós, Pelai Pagès, Óscar Palau, Cèsar Palazuelos, Juli Peretó, Carles Pont, Cristina Simon, Lluç Soler, Eva Tarragona, Jordi Tejel, Àlvar Valls, Sergi Vicente.

Traductors: Carme Geronès, Mercè Ardiaca, Blanca Juan, Sara Roca i Beatriu Vallès.

Col·laboradors gràfics: Agència Efe, Tina Bagué, Fer, José Luis Iniesta, Salvador Llosà, Toni Payà, Jordi Play i Prats i Camps.

Disseny: Ana Vanesa Prieto.

Disseny de la capçalera: Enric Satué.

Disseny de la portada: Toni Payà.

Foto portada: Teresa Ayuga.

Publicitat i promoció: Salva Martínez (València).

Tel.: 963 535 100. Gemma Garrido (Barcelona). Tel.: 932 384 262.

Subscripcions: Susanna Alacreu

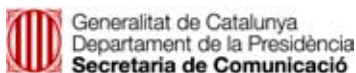
Administració: Pilar Martí i Quica Sena.

Fotomecànica i impressió: Rotimpres.

Aiguaviva (Gironés).

Dipòsit legal: V-853-1984.

Amb el suport:

Cap part d'aquesta publicació no pot ser reproduïda per cap mitjà: mecànic, fotogràfic, electroòptic, magnètic, de fotocòpia, ni de cap altra mena, sense permís de l'editor.

Primaveres i tardors

Malgrat que totes les revoltes i les revolucions agrupades amb l'epígraf genèric "Primavera àrab" tenen punts coincidents i es van encomanar les unes a les altres a partir dels últims mesos del 2010, les diferències polítiques, socials i econòmiques de països com Tunísia, Egipte, Líbia, Síria, Algèria o Jordània no permeten ni la simplificació ni la generalització. Entre Síria i Algèria hi ha molta més distància que entre molts estats europeus separats per un tret tan fonamental com la religió. Però, encara que siga així, des d'Occident s'ha imposat una lectura excessivament alegre de tots aquests fenòmens com si es tractara d'un moviment progressista, urbà i occidentalista que havia de desembocar necessàriament a tot arreu en una nova era de progrés i democràcia compartides. Res més lluny de la realitat.

Ara mateix, a Síria ningú sap ben bé quin conglomerat ideològic integra l'exèrcit rebel i lluita contra les tropes lleials al president Baixar al-Assad. El que sí que sembla indiscutible –i encara més, observant les imatges que n'arriben en aquestes darreres setmanes– és que la influència del gihadisme i d'Al-Qaida és cada vegada més important en un moviment que s'ha anat girant cap al fonamentalisme. I això explica l'absoluta estupefacció amb què es miren el conflicte la UE i els Estats Units.

Els errors en les anàlisis i les contradiccions, no d'una, sinó de moltes realitats només coincidents en la proximitat geogràfica i en la religió compartida, expliquen les "sorpreses" que s'encadenen. És el cas d'Egipte, un país que havia viscut durant dècades sota una dictadura –en un primer moment prosoviètica i més tard occidentalista–, que va ser enderrocada l'any 2011 amb l'ajuda de l'exèrcit i que va desembocar en l'aprovació d'una constitució islàmica i amb la victòria electoral dels Germans Musulmans. I tot això després que els inductors de la caiguda de Hosni Mubarak foren la joventut i les classes urbanes més occidentalitzades.

Encara més paradoxalment, qui ha resolt els enfrontaments que dividien la població han estat una vegada més els militars amb un nou colp d'estat. Uns militars sempre presents en la vida del país des del 1952. Un colp d'estat que ha abolit una constitució amb poc suport popular però aprovada seguint escrupolosos conductes democràtics. Afirment els militars que ara caldrà convocar noves eleccions. I si tornen a guanyar els Germans Musulmans? Ningú sap ben bé com reaccionarà la majoria de la població. Sobretot, els milions d'egipcis menys polititzats i més indiferents, que poden deixar de ser-ho en situacions extremes. Tan extremes com les que ara viu el país.

Als nostres lectors

Un PSOE en ebullició

El govern de Mariano Rajoy no passa exactament els seus millors moments. Així ho deixen clar totes les enquestes que s'encadenen i que demostren que el PP pateix una caiguda en picat en intenció de vot. Però a l'altre costat –i això també ho diuen les enquestes– el principal partit de l'oposició ni en trau profit ni se'n surt. Aquesta setmana Miquel Payeras entrevista un dels barons socialistes, Francesc Antich, que evidencia un fort malestar intern dirigit contra el liderat d'Alfredo Pérez Rubalcaba. També en aquest número Àlex Milian entrevista Peret, un dels personatges clau en el Concert per la Llibertat, que ha tornat a deixar clar que a Catalunya el moviment sobiranista no és un suflé i que, més aviat al contrari, es reafirma cada vegada més.